

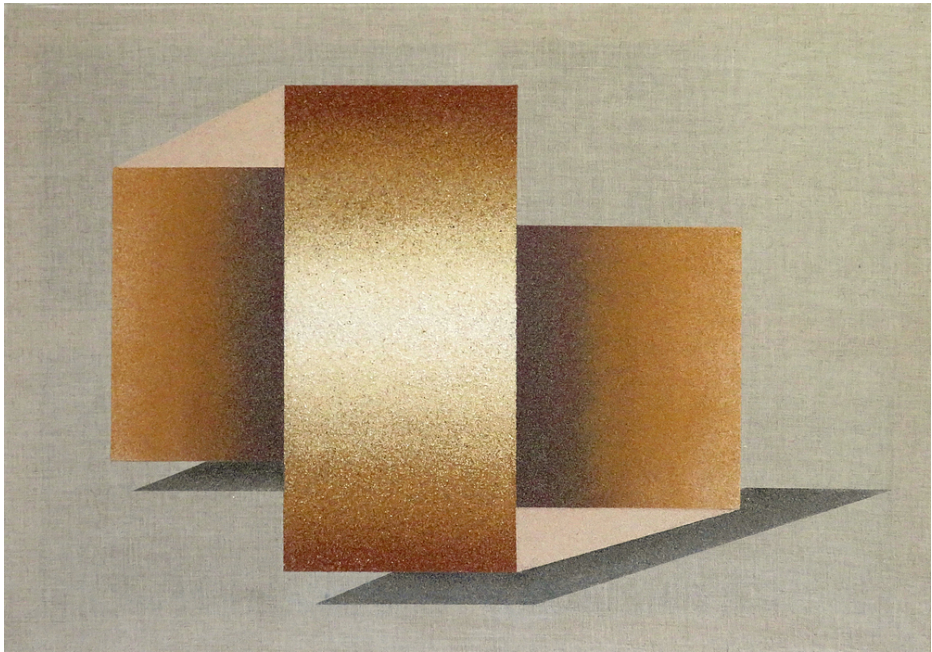

Mozaik 2024

12. januar – 3. februar

Stanka Golob
Špela Kobal
Jasmina Rojc
Anton Tratnik

Stanka Golob

Oranžno lebdenje, slov. peski na platno, 70 x 100 cm, 2022

Stanka Golob (1952) je diplomirala na visoki šoli za risanje in slikanje v Ljubljani pri profesorju Mladenu Jernejcu na temo Peščene iluzije. Živi in dela na Grahovem ob Bači na Tolminskem. Svojo inovativno tehniko slikanja s peskom, ki ima vlogo slikarskih barv, je začela razvijati pred petindvajsetimi leti.

„Geometrična abstrakcija pravzaprav predstavlja pomemben del avtoričinega raziskovanja, kar dokazujejo tudi njena razstavljenjena dela. Abstraktne podobe kažejo, da slikarka metodično obravnava likovne odnose med jasno razmejenimi geometrijskimi oblikami. Predvsem pa jo – v kontekstu njene specifične slikarske tehnike – zanima ustvarjanje optičnih prevar z različnimi debelinami in barvami peskov. Na slikah se vrstijo podobe geometrijskih likov in teles, ki jih avtorica sistematično razčlenjuje na manjše ploskve, s katerimi ustvarja prepričljive učinke prostorskih iluzij na dvodimenzionalni površini... Njena dela vzbujajo občutja miru in tišine, nekakšne nostalgije po preprostem življenju v sožitju z naravo. Hkrati pa so poklon tradiciji in domačemu okolju, ki je neusahljiv vir njenega ustvarjalnega navdiha.“

Nataša Kovšca

Špela Kobal

Špela Kobal (1988) je leta 2011 diplomirala na oddelku za likovno umetnost Pedagoške fakultete Univerze v Mariboru. Živi in ustvarja v Pliskovici na Krasu „Tako kuratorji kot publika bi morali biti neobremenjeni z mojim osebnim vplivom, kakršnimikoli podnapisi ali drugimi sugestijami ob srečanju z mojimi deli. S strani obiskovalca (tudi kuratorja) je zelo težko razmišljati o ničemer ob pogledu na umetniška dela. Morda gre za neko priučeno reakcijo, da je treba v njih venomer nekaj najti, nek nauk, zgodbo, nekaj moralnega, nekaj, s čimer bomo dosegli katarzo, se morda kaj povsem novega naučili o svetu in sebi ...

Zgodbe, ki jih tako vneto iščemo v vsaki stvari, so projekcija tega, kar želimo in po čemer hrepenimo, zato isto zgodbo razume vsak po svoje in jo tudi vsak na svoj način podoživlja. Zgodbe so postale tudi bistvo potrošniških laži, ki na nas prežijo na vsakem koraku. Morda pa v umetniških delih vedno iščemo odgovor umetnika zato, da preusmerimo pozornost od sebe na drugega in se ne soočimo s samim seboj. Umetniška dela bi morali razumeti kot ogledalo samemu sebi.“

Špela Kobal

JasminaRojc

Iz cikla Akt brez modela

Jasmina Rojc (1988) je leta 2012 diplomirala na Accademiji di Belle Arti v Benetkah, kjer je leta 2015 končala tudi podiplomski študij. Živi in ustvarja v kraju Zalošče v Vipavski dolini.

Jasmina Rojc vzpostavlja slikarski stik z zunanjim, predvsem pa s svojim notranjim svetom. Dr. Nelida Nemeč tako med drugim poudarja, da slikarko Rojc zadnje desetletje „navdihuje ekspresivno abstraktno videnje lastne notranje pokrajine, ki ni odsev realnega sveta, temveč njenih notranjih videnj in občutenj“, Anamarija Stibilj Šajn pa, da na sliki „živi razmerje med spredaj in zadaj, med makro in mikro kozmosom... Če makro predstavlja neskončen, iluzionistično poglobljen prostor, potem je mikro tisto, kar zajema tenkočutne sledi, risarske, izrazito gestualno orientirane, a ubrane linije“, je ocenila.

Zadnje čase se poleg oljnih slik predstavlja tudi z risbami ženskih in moških aktov. Naslikani liki so predstavljeni kot izvorni in sestavni del narave, ki izražajo intimne pripovedi vseh nas. Rdeča nit likovnega prikaza so v tem primeru raziskovanje, odziv in dojemanje likovnega motiva ženskega in moškega akta. Kot sama pravi, „gre za upodobitev golih ženskih in moških teles v različnih položajih, figure pa so predstavljene kot izvorni in sestavni del narave, ki izražajo intimne pripovedi vseh nas.“

Anton Tratnik

Dama s kovčkom

Anton Tratnik (1958) je končal leta 1998 FAGG - smer geodezija. Živi in ustvarja na Colu.

„Anton je fotograf, čigar fotografije pridejo redkeje na dan, a ko nam jih pokaže, človeku jemljejo dih. Predvsem zato, ker je vse njegovo fotografsko delo načrtno, premišljeno in prežeto z občutkom. Redko nam pokaže posamezno fotografijo, čeprav mu v bogatem fotografskem arhivu tudi teh ne manjka. Njegove fotografije so tako dodelane, da človek ob ogledu ne neha razmišljati o zgodbi, ki jo le te ponujajo. Še več, marsikdo se v teh zgodbah prepozna, zato se marsikateri gledalec zazre in tudi čustveno poveže s ponujenimi podobami in zgodbami.“

Miran Krapež

„V fotografiji so mi vseč in v izziv kadri s katerimi se naključno srečam. Poskušam v njih najti zgodbo, ki ima tudi fotografski potencial. Lahko je to v naravi ali urbanem okolju. V zadnjem obdobju me je pritegnila fotografija arhitekture. Še vedno sem najbolj doma v svetu klasične fotografije in ne išoč za vsako ceno nejasnih in difuznih modernih pristopov.“

Anton Tratnik

DRUŠTVO LIKOVNIH UMETNIKOVA
SEVERNE PRIMORSKE

MOZAIK 2024 - razstava novih članov DLUSP-a